

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic)

Sâmbătă, 20 iulie: *Sfântul și slăvitul Proroc Ilie Tesviteanul*

Evangelia Duminicii a patra după Rusalii (Vindecarea slugii sutașului)

Ev. Matei 8, 5-13

În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celuilalt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus S-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția Cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământeste, că a făcut biruință cu brațul Său, Domnul; călcat-a cu moartea pe moarte, începător învierii morților s-a făcut, din pantecele iadului ne-a mântuit pe noi și a dat lumii mare milă.

Taina cea necuprinsă și neînțeleasă a răstignirii și cea de negrăit a învierii, o cuvântăm credincioșii; că astăzi moartea și iadul s-au prădat, iar neamul omenesc întru nestrăcătorește s-a îmbrăcat. Pentru aceasta, cu mulțumire strigăm: Mărire, Hristoase, învierii Tale.

Cântări la Slujba Utreniei de duminică

Pe doi dumnezeiești luminători care au strălucit în toată lumea să-i laudăm: pe luminatul Ilie și pe Elisei. Că unul cu dumnezeiescul cuvânt, ploaia cea cerească a încuiat și pe împăratul l-a muștră și cu car de foc spre cer s-a înălțat; iar pe celălalt, ca pe cel ce a vindecat apele cele neroditoare și îndoit dar a luat și repejunile Iordanului a despărțit. Că acum cu îngerii saltă, rugându-se pentru noi, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Cel ce în văzduh, spre cer, în car de foc pe tine te-a luat cu cutremur, dându-ți dar de minuni cu foc însuflețit, Ilie Tesvite, nestrăcătorește făcându-te pe tine ca să nu vezi moartea, până când vei propovădui sfârșitul tuturor. Pentru aceasta, venind, dă-ne nouă îndreptare prin învățăturile tale.

**Cântări la Slujba Vecerniei
Sf. Prooroc Ilie Tesviteanul**

Ziua de sărbătoare ne cheamă la slujire

Starea de sănătate trupească pe care ne-o dorim trece prin starea de sănătate sufletească, iar starea de sănătate sufletească este alimentată mai cu seamă de ceea ce oferim prin slujirea lui Dumnezeu și slujirea oamenilor. De aici pleacă izvorul sănătății noastre: starea de îndoită slujire jertfirea de sine pentru Dumnezeu și pentru Aproapele. Starea noastră de slujire ne definește ca persoane active, ne pune în valoare toate capacitățile și darurile pe care le conține dimensiunea noastră umană.

Într-o lume care se raportează tot mai mult la materialitatea ei, în care raporturile umane sunt aservite relațiilor economice, în care profitul a devenit principal criteriu de evaluare a realității, atenția noastră e îndreptată către cum și cât mă pot folosi de relația mea cu Dumnezeu și cu Aproapele. Într-o astfel de orientare, slujirea lui Dumnezeu și slujirea aproapelui devin problematice în societatea în care trăim dominată de interese și care cultivă un puternic egoism la nivelul persoanei. Slujim lui Dumnezeu în măsura în care simțim intimitatea lui Dumnezeu, deși slujirea lui Dumnezeu, ca și slujirea oamenilor, presupune să te faci tu util lor, nu să cântărești cât îți sunt de utili ceilalți.

Consider că ne aflăm într-o profundă criză pentru că cinstirea lui Dumnezeu e înlocuită cu idolatrizarea propriei persoane, căreia trebuie să i se subordoneze și cei din jurul nostru. Iar aceasta ne creează mari probleme în a mai descoperi dimensiunea slujitoare a vieții. În locul lui Dumnezeu ajung să mă pun pe mine însumi și mi se pare justificat acest lucru, deși este o gravă abatere de la credință. Ideea de slujire a aproapelui tinde să se instituționalizeze, societatea organizează servicii, cel care care slujește pe aproapele este prestator de servicii și o face întotdeauna cu un preț. Rar mai găsești posibilități să te faci de folos cu adevărat aproapelui. Dacă însă nu te angajezi concret în a face ceva pentru Dumnezeu și pentru semenul tău este foarte greu să afirmi că faci fapte bune. Fără Dumnezeu și fără aproapele meu, faptele mele devin fapte indiferente. Societatea își are mecanismele ei, dar aceasta nu trebui să mă împiedice să-mi caut mereu o rostuire în viață, făcându-mă de folos lui Dumnezeu și aproapelui.

Care este produsul finit al postului, al restricțiilor pe care Dumnezeu ni le-a lăsat prin porunci și a îndemnurilor pe care Mântuitorul ni le-a oferit în Evanghelii ? Să fim oameni perfecți ? Toată viața suntem perfectibili, ba uneori, citind și în viețile Sfinților, găsim unele elemente care ne arată că și ei au fost oameni supuși greșelii. Remarcă frumos Acatistul Sfintei Cuvioase Parascheva că nici ea nu a fost lipsită

de pământeștile ispite. Așadar, produsul finit nu poate fi un om perfect, pentru că eu sunt un om supus greșelii. Și atunci care este produsul finit al acestei osteneți la care ne cheamă împlinirea legii ? O spune Mântuitorul Iisus Hristos: *iubirea*. Dacă după ce ai postit, după ce te-ai restricționat de a multe lucruri, dacă după ce ai împlinit poruncile lui Dumnezeu, ajungi la capacitatea de a iubi pe semenii, începând cu vrăjmașii, atunci legea își împlinește scopul, altfel ne ascundem în spatele „degetului” împlinirii legii în mod formal și chiar absent.

Întotdeauna împlinirea legii la care ne cheamă Mântuitorul Iisus Hristos trebuie să ne îndrepte cu iubire față de Dumnezeu și cu iubire față de aproapele. Aceasta înseamnă de fapt adevăratul sens al slujirii lui Dumnezeu și al slujirii aproapelui: iubirea lui Dumnezeu și iubirea aproapelui, iar Sfântul Ioan Evanghelistul atrăgea cu severitatea atenția: *Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească* (Ioan 4, 20).

Iubirea față de Dumnezeu și față de oameni înseamnă o preocupare permanentă de a face pe Dumnezeu mulțumit pentru că prin existența mea se împlinește voia Sa în lume, de a face pe semenul meu fericit pentru că trăiesc în același oraș, în aceeași țară, pe aceeași stradă sau în aceeași casă. Aceasta înseamnă a iubi cu adevărat, a te dedica, a te implica în viața celuilalt.

Uneori suferința umană are nevoie de implicare imediată, de cercetare și ajutor uman. Aceasta înseamnă ziua de sărbătoare: să înseninezi viața semenilor tăi, nu să trăiești egoist în tihna propriei încăperi, relaxându-te la televizor, mai jucând un joc, mai servind un pământel, că doar este sărbătoare și trebuie să mă „respect”. Ori, sărbătoarea te cheamă să respecti pe Dumnezeu și să respecti pe aproapele, să depășești în ziua de sărbătoare propriile interese egoiste. Aceasta este adevărata trăire a sărbătorii. Este o temă foarte serioasă sărbătoarea pentru noi, înțeleasă la adevărata ei dimensiune spirituală.

Atât Liturghia duminicală, cât și toate manifestările de cult ale Bisericii sunt numite de către creștini cu termenul generic „slujbă” - Slujbă, adică slujire lui Dumnezeu. Și preotul și credinciosul slujesc lui Dumnezeu, încep sărbătoarea cu o slujire adusă lui Dumnezeu, care ar trebui să iradieze pozitiv apoi în societate, prin fapte bune către semenii. Să îi facem și pe alții să trăiască bucuria sărbătorii, să le împărtășim și lor înaltele simțăminte duhovnicești, care ne înnoiesc și ne fortifică sufletește.

Pr. Mihai Mărgineanu

Versete din Evanghelia sărbătorii Sfântului Prooroc Ilie (Luca 4, 22-30) sub lupa exegezei patristice

(Lc. 4, 22) *Și toți Îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din gura Lui și ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif?*

Întrucât nu au cunoscut pe Hristos, Care a fost uns și trimis de către Dumnezeu, Care a fost Creatorul a toate aceste minunate lucruri, s-au întors la vechile lor obiceiuri, spunând lucruri netrebnice și nebunești despre El. S-au minunat la cuvintele harice pe care le spunea, însă le-au socotit ca fiind netrebnice, spunând: *Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif?* Cum micșorează aceasta slava Făcătorului acestor minuni? Ce-L împiedică să fie și venerat și admirat, chiar dacă ar fi fost, așa cum se presupunea, fiul lui Iosif? Nu vedeți minunea? Satan căzuse, cetele diavolești sunt înfrânte și mulțimea este slobozită din felurite boli. Slăvesc harul prezent în învățăturile Sale. Atunci tu, precum făceau iudeii, ai gândit netrebnic despre El, crezând că Iosif era tatăl Său? Cât de nesăbuit! Cu adevărat s-a spus despre ei: *Ascultați acestea, popor nebun și fără inimă! Ei au ochi și nu văd, urechi au, dar nu aud* (Ier. 5, 21).

(Lc. 4, 22-23) *Și toți Îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului care ieșeau din gura Lui și ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif? Și El le-a zis: Cu adevărat Îmi veți spune această pildă: Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Câte am auzit că s-au făcut în Capernaum, fă și aici în patria Ta.*

Iisus i-a certat pentru întrebarea nebunească pe care și-au pus-o: *Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif* Rămânând la scopul învățurii Sale, El spune: *Adevărat zic vouă că nici un prooroc nu este bine primit în patria sa.* Precum am mai spus, unii iudei învățau că profețiile referitoare la Hristos s-au împlinit în sfinții prooroci sau în unii oameni de-ai lor mai deosebiți. Pentru binele lor, Hristos îi depărtează de la o asemenea bănuială, spunând că Ilie a fost trimis doar la o singură văduvă, iar proorocul nu a vindecat decât un singur lepros, pe Neeman Sirianul. Prin aceasta, El face referire la Biserica celor necredincioși, care erau pe cale să-L accepte și să fie vindecați de lepra lor, pentru că izraeliții nu au vrut să se pocăiască.

(Lc. 4, 28-29) *Și toți, în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mânie. Și sculându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus pe sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie.*

L-au alungat din cetatea lor, osândindu-se singuri prin fapta lor. Ei au confirmat ceea ce spusese Mântuitorul. Ei singuri s-au izgonit din cetatea dumnezeiască care se află în ceruri pentru că nu au primit pe Hristos, iar El, ca să nu-i mustre numai pentru nelegiuirea din cuvintele spuse de ei, a permis și necinstei lor să treacă la fapte. Pornirile lor erau nebunești, iar pizma lor era nepotolită. Ducându-L pe vârful dealului, căutau să-L arunce în prăpastie, dar El a trecut prin mijlocul lor fără ca ei să bage de seamă. Prin aceasta, nu a fugit de suferință, ci a așteptat până la vremea cuvenită. Acum, la începutul propovăduirii Sale, ar fi fost o vreme nepotrivită să sufere înainte să fi vestit cuvântul adevărului.

(Sfântul Chiril al Alexandriei)

Sfinți români sărbătoriți în această săptămână

18 iulie: Sfântul Mucenic Emilian de la Durostor

S-a născut în secolul al IV-lea, pe vremea împăratului Iulian Apostatul (361-363), fiind fiu de guvernator și de profesie militar. A mărturisit că este credincios, distrugând idolii și altarele pe care li se aduceau jerfe, apărându-și semenii care mărturiseau credința ortodoxă. Pentru aceasta a primit moarte martirică, fiind supus la nenumărate chinuri.

Actul său martiric istorisește că soția ighemonului Capitolin, fiind în taină creștină, a fost rugată de ceilalți marturisitori ai lui Hristos să ceară de la soțul ei trupul noului mucenic spre a fi îngropat după cuviință. Sfintele moaște au fost puse cu cinste în locul numit Ghizidina, în apropiere de cetatea Durostorum (Silistra de astăzi).

Astăzi, părțile din Moaștele Sfântului Emilian de la Durostorum se află și la: Mănăstirea Ciolpani din jud. Bacău, situată aproape de orașelul Buhuși, purtând și hramul acestuia, Biserica „Nașterea Maicii Domnului” din Drumul Taberei, București, Catedrala Arhiepiscopală “Înălțarea Domnului” din Slobozia, Catedrala mitropolitană din Silistra (Bulgaria).

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,

redactor_sef@yahoo.com, Vasilica Onofrei

Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy

Administratori site parohie/pagină facebook:

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Viziteaza-ne si pe:

Facebook

Biserica Toma Cozma

Al patrulea Sinod Ecumenic s-a ținut la Calcedon (Halkidon) în anul 451 d.Hr., fiind cunoscut și ca Sinodul de la Calcedon. Acest important sinod s-a ocupat de două probleme: unele aspecte privind Firea (Natura) și Ipostasul (Persoana) lui Hristos, și organizarea văzută a Bisericii.

Cântarea 1, glasul al 8-lea.

Binecredincioasă adunare a Părinților strângându-se oarecând împotriva învățaturii lui Eutihie, cu adevărat au adevărat pe Mântuitorul în două firi Nedespărțite, învățăturilor dumnezeiescului Părinte Chiril vădit urmând și rămânând în ele.

Numărul cel de șase sute și treizeci al credincioșilor bărbați, înșelăciunea lui Eutihie și eresul lui Sever surpându-l, a zis: în două firi pe Hristos propovăduim, urmând cuvintelor Fericitului Chiril.

Cel ce nu propovăduiește în două firi și în două lucrări pe Hristos, Cuvântul Tatălui, să fie anatema. Că Sinodul al patrulea al Sfinților Părinți înțelepțește așa a rânduit. De aceea, toți să-i ferim pe dânșii.

Din Canonul de rugăciune la Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic de la Calcedon

PELERINAJ ÎN ȚARA SFÂNTĂ

- ♦ **Perioada 25.09. 2019 - 30.09.2019**
- ♦ **Organizator: Parohia Toma Cozma în colaborare cu Centrul de Pelerinaj al Sfintei Mitropolii.**
- ♦ **Detalii la telefon: 0747 772 827
0742 044 844**

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

•Duminică, 14 iulie 2019

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

◇18:00 Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromița".

•Vineri, 19 iulie 2019

◇18:00 Slujba Vecerniei

◇Sâmbătă, 20 iulie 2019, Sf. Proroc Ilie Tesviteanul

◇08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, urmată de Pomenirea morților

◇18:00 Slujba Vecerniei pentru Duminica a cincea după Rusalii

2%

PENTRU BISERICA TOMA COZMA

Termenul de depunere a formularului 230, prin care orice contribuabil poate redirecționa 2%, din impozitul pe venit, a fost prelungit până la data de 31 iulie 2019

Procedura nu implică nici un cost, redirecționarea acestor sume realizându-se din impozitul care a fost deja reținut în anul 2018 de către stat.

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației:
PAROHIA — TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450

**Formulare personalizate găsiți și la pangarul bisericii sau pe site.
Vă mulțumim mult !**